

VOORWOORD

Van jongs af aan schreef ik al verhalen, over goedgehartige ridders of bijzondere avonturen. De helden in de verhalen deden dingen die ik nooit dacht te kunnen en de avonturen beschreven mijn fantasiewereld vol nieuwsgierigheid en verwondering. Al snel mocht ik als guppy deze verhalen voordragen aan de klas, terwijl ik niet bepaald het meest spraakzame kind was. Ook op latere leeftijd kon ik er mijn creativiteit in kwijt, al werd dit afgewisseld met dagboeken. Bovenal was het -naast het maken van muziek- mijn manier om situaties en gevoel te verwerken. Dat is nooit veranderd.

Een bijzonder paard kwam op mijn pad, dat me uiteindelijk heeft aangezet tot het schrijven van dit boek. Ik wilde haar beschrijven als een paard met een ongekennde kracht. Een dier dat doorvoelt met de meest wijze ziel die ik ooit heb leren kennen, zonder ook maar één woord te gebruiken. Echter kon ik dat deel van het verhaal niet schrijven zonder een compleet verhaal. Een verhaal over het aangaan wat het liefst vermeden zou willen worden, over dualiteit, veerkracht en zelfacceptatie. Het vertrouwen om het hart te kunnen volgen.

De gedachten en gevoelens waren zo intens dat ik het verhaal doorleefde zoals zij het zou hebben ervaren, terwijl mijn vingers de woorden als vanzelf typten. Soms zat ik woedend achter mijn computerscherm en soms kon ik heel hard lachen om mijn eigen woorden. Het vaakst vielen er nog wel tranen.

Het was een moeilijke opgave, vaak heb ik me afgevraagd waar ik het allemaal voor deed. Wat had ik te vertellen? Was mijn verhaal wel goed genoeg? Wat maakte mij nu zo bijzonder dat ik dacht dat ik dit kon? Vragen die me al zo lang bezighielden.

Ik voelde me een druppel in de oceaan, nooit had ik gedacht dat ik werkelijk een heel boek zou gaan schrijven.

Ik ben iemand die niet zomaar opgeeft. Hoe meer obstakels ik overwon, hoe krachtiger ik me ging voelen. Ik had de touwtjes zelf in handen. Ik daagde mezelf steeds meer uit, niet alleen tijdens het schrijven van dit boek, maar ook in het dagelijks leven. Ik brandde kaarsjes en wierook, zodat ik me minder eenzaam voelde. Een gevoel wat mij niet vreemd was. Ik nam wat te drinken en begon te typen. Opnieuw, opnieuw en opnieuw. Met steeds meer zelfcompassie heb ik woorden getypt en woorden geschrapt. Het was allemaal oké, want ik was iets moeilijks aan het creëren. Iets van mij, iets dat niemand anders op de manier kon zoals ik het deed en misschien was dat wel goed genoeg. Iedere dag leerde ik steeds een beetje meer over mezelf, op de gekste momenten kreeg ik ingevingen en inspiratie. Alle ervaringen die ik had opgedaan nam ik mee in mijn rugzak om te groeien als mens. Ik realiseerde me dat ik genoeg had om te vertellen en dat het me precies had gebracht waar ik wilde zijn. Met iedere schade komt ook een schatkist, ik begon in mezelf te geloven.

Ga maar eens slapen met één mug in je kamer. Ik was die mug, die ene mug die net zolang door zou gaan totdat het écht vervelend werd, die ene mug die klappen te voorduren had maar uiteindelijk tóch nog zou ontsnappen en wijzer uit de kamer kwam. Alles is zoals het zou moeten zijn. Als je erop vertrouwt dat alles goed komt, zal de wind je leiden.

DANKWOORD

Ik wil mijn vriend Timo Bakker bedanken voor de onvoorwaardelijke liefde en het geloof in mij. Iets wat niet in woorden uit te drukken is. Mij willen begrijpen, daar waar ik mezelf niet eens begreep. Het meedenken, bij me blijven en het gesprek aangaan, daar waar ik me alleen in voelde.

Alsmede wil ik mijn familie bedanken voor jullie steun en begrip, maar bovenal de liefde die door tijd en aandacht onvoorwaardelijk is.

Daarnaast wil ik Mark Verhees bedanken voor het schrijven van zijn boek 'Eenvoudiger leven,' jouw boek heeft me nog meer geïnspireerd om zelf te gaan schrijven. Dank voor al je positieve inspiratie.

Bovendien wil ik Christine Pannebakker bedanken voor de cursus 'Write On', waardoor ik meer sappig ging schrijven en dingen heb geschreven die ik anders nóóit had geschreven.

Tevens wil ik Coen Borgman bedanken voor de redactie van mijn boek. Jouw wijze opmerkingen en inspirerende inzichten waren voeding die ik kon gebruiken om mijn boek tot een geheel te maken.

Ten slotte wil ik alle mensen die op welke manier dan ook op mijn pad zijn gekomen en op welke manier dan ook een bijdrage hebben gehad aan dit verhaal bedanken. Bedankt dat ik jullie mocht leren kennen, dat ik iets van jullie heb mogen leren en bovenal bedankt voor wie jullie zijn.